

Til § 1.

1) I 2den og 3dje Linie ændres Ordene „Vigeledes komme Afladerens Side“ til: „De ovenfor fastsatte Straffe komme endvidere til Anvendelse paa Afladeren for Tilfidesættelse af de Pligter, der paa hvile ham i Medfør“.

2) I 3dje Linie udgaa Ordene: „denne Lovs“.

Ændringsforslagene sættes under Forhandling.

Indenrigsministeren (Hørring):

Som ærede Medlemmer ville se, har jeg tilladt mig at stille 2 Ændringsforslag til det foreliggende Forslags § 1. Jeg skal tillade mig at minde om, at i det Forslag, som fremsattes af Regeringen, var der den Bestemmelse, at de samme Straffebestemmelser, som ifølge Søløvens § 292 komme til Anvendelse paa Skipperen, naar han overtræder de Forskrifter, der i Henhold til § 26 gives ved Anordning angaaende Indladning af eksplosive Stoffer, tillige skulde komme til Anvendelse paa Afladeren, for saa vidt han tilfidesætter de ham paahvilende Pligter. Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Steffensen) ønskede en anden Redaktion af § 1 og stillede derom Forslag til 2den Behandling; men ved 2den Behandling har det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst) rejst Tvivl om, hvorvidt den Affattelse, Paragraffen derefter vilde faa, var fuldt ud korrekt, idet han gik ud fra, at der kun kunde blive Spørgsmaal om at straffe Skipperen for Tilfidesættelse af de Regler, jeg har nævnt, med Bøder, men derimod ikke med Fængsel, medens derimod den Redaktion, Forslaget har faaet efter det ærede 4de kongevalgte Medlems Forslag, tillige muliggør, at Afladeren kan straffes med Fængsel. Som jeg tillod mig at udtale ved 2den Behandling, vilde jeg tage det Spørgsmaal under nærmere Overvejelse. Jeg har da gjort dette, og jeg maa i saa Henseende holde fast ved, at der kan ikke alene blive Tale om at straffe Skipperen og eventuelt Afladeren med Bøder, men tillige med Fængsel for de her omhandlede Forseelser. Som det vil ses, gaar Søløvens § 292, første Stykke, ud paa, at Skipperen, naar han gør sig skyldig i visse Tilfidesættelser af de ham paahvilende Pligter under saadanne Forhold, at han maa indse, at Rejsen er forbunden med aabenbar Livsfare for de om Bord værende, straffes med Fængsel eller Bøder, for saa vidt hans Forhold efter almindelige Strafferegler ikke

maa medføre større Straf. De Omstændigheder, der her omtales, kunne godt komme til at foreligge, naar Spørgsmaalet er om Indladning af eksplosive og brandfarlige Stoffer. Jeg skal der henvise til, at Skipperen jo kan inlade Dynamit sammen med Stykgods-Last, hvad der ganske sikkert vil blive forbudt i den fgl. Anordning, som § 226 omhandler, og han kan gøre det paa en saadan Maade, at man maa sige, at han har fuldtud Bevidsthed om, at han derved udsætter Mandsskabets Liv for Fare. Det samme gælder, saafremt han i Lasten indtager brandfarlige Stoffer, men fuldstændig tilfidesætter de Forsigtighedsregler, som Anordningen foreskriver. Dette kan foregaa paa en saadan Maade, at det med Føje kan gøres gældende mod ham, at han har maattet vide, hvilken Fare han udsatte de om Bord værende Personer for, i saadanne Tilfælde bør der jo kunne anvendes Fængselsstraf imod ham, og der er, saa vidt jeg skønner, heller ingen Tvivl om, at det kan gøres, idet det er et af de Forhold, som Søløvens § 292, 1ste Stykke, nævner, nemlig det, at han gaar til Søes med et Skib, som er utilbørlig lastet. Disse Udtryk pegede vel nok i første Række paa, at Lasten ikke er stuvet paa tilbørlig Maade, men under Ordene falder, navnlig naar man jævnfører dem med de Udtryk, der ere brugte i Søløvens § 249, tillige det Forhold, at Lasten er af en saadan Bestaaffenhed, at den kan medføre den Fare, som jeg oftere har nævnt. Jeg ser saaledes ikke rettere, end at § 292 i Søløven indeholder Hjemmel for i visse Tilfælde at paaføre Skipperen Straf af Fængsel for Tilfidesættelse af Pligt i det her omhandlede Forhold, og ganske det samme bør gælde Afladeren. I saa Henseende skal jeg kun henvise til et særligt flagrant Tilfælde, nemlig det, at en Aflader affænder Dynamit uden at deklarerer, hvad vedkommende Emballage indeholder. Hvis han deklarerer falsk, udgiver Dynamitten for at være et uskadeligt Stof eller slikt, er det muligt, at hans Forhold kan henføres under andre Straffebestemmelser, men hvis han helt undlader at deklarerer, have vi et Tilfælde, hvor der kun foreligger en Tilfidesættelse af Reglerne i den i § 26 omhandlede kongelige Anordning, og tillige et Tilfælde, hvor han bør kunne rammes med en mere følelig Straf end Bøder, nemlig Fængsel, naar det har staaet ham klart, for hvor stor Fare han har udsat Mennekelliv. Jeg har derfor væsentlig bibeholdt de Udtryk, som ere benyttede af det ærede 4de kongevalgte Medlem i hans Redaktion til en Ændring af § 1, men naar jeg har stillet Ændrings-